

JOYEUSE GARDE

Na zámku Joyeuse garde

- Lancelot Budeme pořádat večírky a trubadúři si tu budou podávat dveře a odevšad bude znít smích a hovor, a když přijdou herci a kupci s látkami, když budeš vybírat brokáty, hovořit s dámami a hosty z Francie o literatuře, bude se mluvit francouzsky - ty tomu nevěříš?
- Ginevra Jediné, co umím říct francouzsky, je: je ne mange pas des escargots.
- Lancelot Byla jsi už ve všech pokojích?
- Ginevra Ve všech ne. Dneska jsem objevila zase tři nové.
- Lancelot Které?
- Ginevra Vypadají všechny stejně. Všechno jsou to prázdné, tmavé pokoje.
- Lancelot Jsou prázdné, protože jsi tu nebyla ty.
- Ginevra V Camelotu byly všechny pokoje a zákoutí prosyceny naším příběhem.
- Lancelot Ach Ginevro, tobě se tu nelíbí!
- Ginevra Knihovna, kde stála u okna šachovnice...
- Lancelot A stůl, kruhový stůl...
- Ginevra U něho jsem nikdy neseďela.
- Lancelot Ale já tam vyřezal tvůj monogram.
- Ginevra A naše místo na galerii, kde jsem vždycky seděla mezi tebou a králem Artušem, když se pořádaly slavnosti...
- Lancelot A Artuš...
- Ginevra Ach, ty pořád vzpomínáš na Artuše...

Lancelot */odvádí řeč/* Sir Gawain štve proti mně do války. Protože jsem zabil jeho bratra Garetha.

Ginevra Ale ty jsi ho přece vůbec nezabil! Nebyla to tvoje vina! Den co den se kvůli tomu obviňuješ! ... Jak se daří Artušovi?

Lancelot Ach Ginevro!

/Mlčení/

Proč nic neříkáš?

Ginevra Ach, Lancelote!

Lancelot Na co myslíš?

/Ginevra mlčí/

Myslíš na krále Artuše.

Ginevra Ano.

Lancelot Myslíš na něho, myslíš na to, že se chceš k němu vrátit.

Ginevra Ano. – */Tiše/* Jestli mě bude chtít.

Lancelot Ty mě už nemiluješ?

Ginevra Myslím na to, protože tě miluji.

Lancelot */křičí/* Ty přece nemůžeš zpět!

Ginevra Vidíš! Ty jsi na to taky myslel!

Lancelot */lže/* Ne, Ginevro, ne ne! Ne! Ne! Ne!

Nahoře z zábradlí se objeví pozlacený, slepý papež s tiárou na hlavě.

Papež My, náměstek Boží na zemi, jsme přijali ujištění našeho oddaného syna Lancelota, že jeho láska a uctívání královny Ginevry, manželky krále Artuše, nepřekročily hranici, která odděluje bohulibou lásku od hříšné, důvěřujeme mu a zprošťujeme naši dceru Ginevru nařčení z nevěry vůči jejímu manželu.

/Papež zmizí/

Na galerii. Král Artuš na trůně vedle goblénu se znaky říše; sir Kay rytíři. Na druhé straně sir Mordred, sir Gawain.

/Nervózní přípravy v očekávání příchodu královny Ginevry a Lancelota/

Gawain Už jsou tu?

Mordred Ano, ano, už jsou přede dveřmi. Čekají, aby vstoupili. Prý bude držet v ruce olivovou ratolest; ještě křídla anděl nevinnosti by byl perfektní.

Gawain Upřímně řečeno, jsem rád, že se vrací.

Mordred A Agrawain? A Gareth?

Gawain Nevím, jak to vydržím, až vstoupí ten, kdo mi zabil bratry!

Mordred Má svobodný průchod, to mu zaručil král. Nesmíš mu ublížit, musíš zůstat klidný a tvářit se zbožně.

Gawain Kdy už to bude? Kdo vlastně dá znamení?

Mordred Král samozřejmě.

Gawain Proč ho ještě nedává?

Mordred Král je v poslední době nerozhodný. To není dobré pro stát.

Gawain /volá na krále Artuše/ Artuši! Dej znamení!

Artuš Otevřete dveře!

Dveře se otevřou. Jako první vstupuje papežský vyslanec. Objeví se sir Lancelot a královna Ginevra. Oba dělají dojem ochotníků, kteří nestačí na výstup, který teď musí hrát. Královna Ginevra drží v ruce olivovou ratolest jako rekvizitu, kterou jí za kulisami narychlo podali, aniž jí řekli, jak sní má zacházet. Pokouší se o úsměv. Sir Lancelot vede královnu Ginevru za ruku. Jeho snaha zakrýt, že je to pro něho tragický a zároveň trapný okamžik, způsobuje, že jeho pohyby jsou toporné a přehnaně slavnostní. Oba se ukloní před králem.

Ginevra /toporně, naučeně/ Můj obávaný, vznešený králi!

Mordred /volá dolů/ Rozkošné!

/Artuš vstává, přistupuje k zábradlí/

Lancelot /toporně, naučeně/ Ve vsí pokoře jsem podle přání krále přivedl zpět ke dvoru královnu Ginevru. Pokud jde o mne nepřiju si v životě nic víc, než aby král i mne milostivě opět přijal.

Mordred /volá současně/ Kde jsou mí bratři, sire Lancelote?

Lancelot Při svém životě a při své cti se zapřísahám, že vědomě nenesu vinu.

Gawain /křičí/ Ty falešný, pokrytecký rytíři!

Lancelot Gawaine! Bolí mě, že o mně tak můžeš smýšlet..

Mordred Máš svobodný průchod, protože jsi přivedl královnu, ale my nezapomněli, že jsi vrah.

Artuš Královno, pojd' ke mně! Budeš opět sedat vedle mne, kde jsi dříve sedávala.

Lancelot Nikdo mě nesmí nazývat vrahem!

Mordred Gareth byl neozbrojený jako dítě, které si vyběhne na louku hrát.

Lancelot Každý ví, že nezabíjím bezbranné, i ty to víš, Gawaine!

Gawain Gareth je mrtev!

Lancelot Ano, Gareth je mrtev, ale já.... on....

Mordred Vidíš, jak koktáš!

Lancelot Já?... Já ne... Viděl jsem ho! Stál tam před koněm Kůň, kůň ho....

Mordred Slyším "kůň", Gawaine! Vrahem je kůň. Musíme se pomstít na koni!

Gawain Jdi pryč, Lancelote! Jdi do Doveru, jdi beze zbraně, máš přece svobodný průchod!

Lancelot Vzpomeň si, Gawaine, v kolika bitvách jsme bojovali bok po boku!

Gawain Učinil jsi pro krále mnoho, ale teď si král přeje, abys opustil zem.

Lancelot Králi, přeješ si to?

Artuš Smiřte se! Smiřte se!

Gawain Já se nesmírím. Chceš-li ho opět přijmout, ráno odjedu a nikdy se nevrátím. Ale nespočinu, dokud moji bratři nebudou pomstěni!

Lancelot Chceš, abych opustil zem?

/Artuš se odvrátí/

Odvracíš se. Pak si tedy svleču zbroj a dám ti svůj meč a štít, ať visí na Camelotu, tam, kde bylo mé místo u kruhového stolu, a já opustím ze. Půjdu pěšky do Doveru.

Gawain Jen se schovej ve Francii. Najdu si tě.

/Sir Lancelot odložil brnění, meč a štít, odpouští halu. Král spustí divoký nářek a křik, strhne goblén ze střechy a přehodí ho přes sebe/

Zpěvák Gawain ale na cimbuří
 volá pomstu volá krev
 oh král Artuš k tomu mlčí
 nebo rudne zmlkl zpěv

 Táhni do Francie králi
 vzhůru! zanech váhání
 oh král Artuš neunikne
 Gawainovu volání

 Stiskni sira Lancelota
 v jeho pyšném městě Gannes
 oh na tváři Artušově
 slzu vyvolal ten plán

 Kolem stolu prázdné židle
 dveřmi cloumá průvan jen
 Konečně se Artuš rozhod
 ráno mu však ztěžkl den

Sir Mordred sedí u goblénu, do kterého se král Artuš zavinul

Artuš /křičí v goblénu/ Merline! Merline!

Mordred Musíš jít přece válčit do Francie. Kdo tě tu po tu dobu zastoupí?

Artuš /v goblénu/ Merline! Merline!

Mordred Čeká na to celé království, musíš to ještě dnes rozhodnout.

Artuš /se vysouká z goblénu/ Ach, to jsi ty! Volal jsem Merlina. Když
 jsme byli v nsnázích, věděl si Merlin vždycky rady.

Mordred Jsem zvědav, co uděláš.

Artuš Tahle válka! Tahle válka! Běhám sem a tam, přemítám celé noci.
 Tahle válka ve Francii je stoprocentní pitomost.

Mordred Komu předáš vládu, když budeš v cizině?

Artuš /přemýšlí/ Siru Kayovi ji dát nemohu, nemá žádnou autoritu. Co
 říkáš siru Kayovi?

Mordred Co říkám siru Kayovi?

Artuš A sir Ither nadřžuje svým skotským příbuzným. Co si myslíš o siru Itherovi?

Mordred O siru Itherovi?

Artuš Je hysterický. Přeskakuje mu hlas.

Mordred A siru Mordredovi nemůžeš důvěřovat.

Artuš Tobě?

Mordred Nikdy jsi mi nedůvěřoval

Artuš Já ti naopak nadřžoval tolik, až mi to lidi předhazovali.

Mordred Ach, jak je těžké získat lásku otce, který svého syna jednou tak nenáviděl, že ho chtěl utopit.

Artuš Ale drahý synu...

Mordred Protože má špatné svědomí, bude stále nedůvěřivý.

Artuš Byla to špatnost

Mordred Když řekne syn: už jsem na to zapomněl, bude si myslet: jak na to mohl zapomenout, nemůže na to zapomenout. Můj syn je pokrytec!

Artuš Myslím si to snad? Já se vůči tobě zachoval nesprávně, Mordrede.

Mordred Když syn řekne: dělám všechno, abych získal tvůj zájem a tvou lásku, tak si otec pomyslí: je neupřímný a lže. A když svému otci padne k nohám - */poklekne před králem Artušem a obejmě mu nohy/* - co si můžeš myslet jiného, než že se chci vlichotit do tvé přízně, abych se ti pak pomstil za to, žes mě chtěl připravit o život!

Artuš */je teď velmi pohnutý/* Vstaň, Mordrede. Já ti důvěřuji, věřím ti, ty to budeš, který mě zastoupí, dokud povedu válku ve Francii.
/Zdvihá ho a objímá/

Mordred Ale otče! Já tě varuji! Varuji tě před sebou. Bylo přece řečeno, že
mým přičiněním se Artušova říše rozpadne.

Artuš Ano, tak se to říká.

Mordred Tys na to nezapomněl?

Artuš Ne, myslel jsem na to, Mordrede.

*Artušovo vojsko před Lancelotovým městem Gannes ve Francii. Noc, pozvolna
se rozednívá.*

Gawain */volá/* Rozednívá se. Už dva měsíce obléháme tvé město, sire
Lancelote.

/Na hradbách se objeví sir Lancelot /

Dnes to chcem ukončit. Sejdí dolů a bojuj se mnou.

Lancelot Nechci s tebou bojovat, Gawaine.

Gawain Musím s tebou bojovat, nemohu spát, nemohu jíst, nemám na nic
jiného pomyšlení.

Lancelot Smutek tě připravil o rozum. Pojd' přece sem ke mně! Nikdy bys
přece nebojoval proti svému nejdražšímu příteli, kdybys byl při
smyslech.

Gawain Nejsem tvým přítelem! Pojd' dolů! Musím tě zabít!

Lancelot Nemůžeš mě tak nenávidět, jak já tebe miluji.

/Sir Lancelot zmizí za hradbami. Je vytyčováno místo pro boj dvou soků.

Přichází král Artuš, usedá do křesla/

Kay Vzhůru do boje! Před plným hledištěm! Tady jsou ještě výborná místa, s nejlepším, výhledem a zaručeně ve stínu, i kdyby to mělo trvat celý den.

/Lancelot přichází z města ve zbroji. Zdraví krále Artuše.

Artuš se odvrátí/

Lancelot Ty se ode mne odvracíš, králi Artuši, to mě bolí.

Kay */vytyčil místo, v němž s má zápasit/* Místo je vytyčeno! Všechno přesně podle předpisu. Může se začít!

Lancelot Králi Artuši, prosím, promluv s Gawainem! Mne nechce vyslyšet.

/Artuš se opět odvrátí/

Tebe poslechne, neboť tě miluje, jako já miluji tebe.

/Artuš mlčí/

Zeptej se ho, proč mě tak nenávidí. Garethova smrt sama takový hněv vyvolat nemohla. Zeptej se ho!

/Artuš mlčí/

Odešel jsem z Anglie, protože to chtěl. Řekni mu, že opustím i své město Gannes a půjdu do hor a deset let se nevrátím. Přál by si to?

/Artuš mlčí/

Tak se ho přece zeptej! Zeptej se ho!

Artuš Ach, Lancelote....

Lancelot Budu-li za deset let ještě naživu, dovol mi ještě jedno přijít k tvému dvoru a zasednout v tvé společnosti ke kruhovému stolu.

Gawain Přestaň vykládat a pojď ulehčit našim srdcím.

/Lancelot kleká, modlí se/

Nyní nastává boj. Sir Kay běhá sem a tam a chová se jak důležitý rozhodčí. Bojují celý den a neustávají ani v noci, když se setmí. Od jejich mečů odskakuje tolik jisker, že se i v noční temnotě navzájem vidí. Bojují ještě druhý den. Sira Kaye, rozhodčího v zápase, zmůže únava a usne, ale sir Lancelot a sir Gawain bojují dál. Jsou oba nejslavnějšími rytíři na světě, a nikdo nikdy ještě neviděl tak urputný boj. Nakonec sir Gawain padne. Sir Lancelot stojí bez pohnutí

Gawain */křičí/* Dej mi smrtící ránu, Lancelote! Nechci být ušetřen!

/Sir Lancelot se nehýbe/

Kay */se stará o sira Gawaina/* Však my tě postavíme na nohy, hned tak brzy neskončíme. Sir Lancelot tě nechce zabít, to odmítl, takže se musíš vzchopit a postarat se, aby to dobře dopadlo!

/Sir Gawain bojuje urputně dál/

Předsín pokoje královny Ginevry

/Sir Mordred vstupuje s barony a s biskupem z Irska. Všichni jsou černě oblečeni. Sir Mordred si přes celý oděv přehodil černý šál. Sluhové zakrývají okna černými záclonami/

Mordred */přistoupí sám ke dveřím královniny ložnice a zaklepe/* Je královna Ginevra ve své ložnici?

/žádná odpověď. Sir Mordred se předkloní, dívá se klíčovou dírkou/

Vyjděte ven! Přišla zpráva z Francie. Já vám ji přečtu: „Já, král Artuš, jsem byl smrtelně raněn Lancelotovou rukou. Ve své poslední vůli vám nařizují...“ , dopis je určen věrným baronům říše, „aby jste sira Mordreda, kterého uznávám za svého právoplatného a jediného syna a kterého jsem dostatečně nemiloval, čehož ve své

poslední hodince trpce lituji, dosadili na královský stolec."
Posloucháte? „Svoji manželku Ginevru prosím při slibu věrnosti, který mi dala a který vždy plnila, aby se stala manželkou nového krále." Já vás vidím! Vy si myslíte, že ne, ale já vás vidím! Vidím vás klíčovou dírkou. Pláčeš? Jsem plný žádosti po tobě. Už se nemohu dočkat, moje milovaná - moje choti! Budu muset vylomit dveře. Vylomím dveře! */Vrhne se proti dveřím/* Nestačím na to, vždycky zapomenu, jaká jsem třtina. */Dívá se znovu klíčovou dírkou/* Nic nevidím. Ta bestie tam nacpala kapesník. Musím přivolat přátele, kteří vylomí dveře.

/Sir Mordred zapíská na prsty a čeká. Po nějaké chvíli se otevřou dveře ložnice, ve dveřích se objeví královna Ginevra./

Ginevra Přicházím jen proto, že nechci, aby ti vaši poskokové vnikli do mé ložnice.

Mordred Když půjdete mezi lidi, musíte ode dneška nosit smutek, madam. Jste vdovou. Vezměte si závoj! Oblečte se černě!

Ginevra Nevěřím vám ani slovo.

Mordred Král Artuš je mrtev.

Ginevra Jsem si jistá, že dopis je podvržený. Podvod.

Mordred Všichni baroni pobíhají kolem ve smutku, všechna okna jsou zatažena, v celém městě!

Ginevra */zneklidněná/* To není pravda. To není pravda.

Mordred Ale všichni ji věří. Neobléknete-li černý oděv, madam, ublížíte své pověsti a zklamete lid.

Ginevra */tiše/* Král Artuš ti tak důvěřoval.

Mordred Je velice důležité, když vdova dává najevo svůj smutek, černé závoje, proudy slz - král Artuš je mrtev!

Ginevra Nestanu se vaší ženou.

Mordred Výborně! To byl správný tón! "Nestanu se vaší ženou!" Snad jste měla ještě dodat: "Nikdy!" a přidat patřičné gesto. */Předvede je/
/Ginevra třese hlavou/*

Ginevra */ne něj civí dlouze beze slova/* Můj smrtelný nepřítel, který mě chtěl dát upálit...

Mordred Ano, chtěl jsem tě vidět hořet! Protože jsem tě nemohl mít, mělaš raději shořet na hranici než ležet v Lancelotově náruči. Tak moc tě miluji.

Ginevra Nenávidím tě!

Mordred Miluji tě už od svých třinácti let. Moje matka tak často o tobě mluvila. Mluvila o ženě, kterou ze všech nejvíc nenáviděla.

Ginevra Odejdi! Mám strach.

Mordred Nejsem to já, před kým máš strach, Ginevro! Bojíš se svých vlastních žádostí! Víš to docela přesně! Víš, že se mi nebudeš bránit, že za několik okamžiků klesneš, abych tě uchopil do náručí a položil do postele. Nebudeš se mi bránit - i když ti teď dokonce řeknu, že dopis byl podvržený, že Artuš není mrtev, že se možná vrátí... Ty mě neposloucháš. Nechceš to vědět. Jsi šťastná, že tě donutím lehnout si se mnou na svatební lože.

/Královna Ginevra mu klesne k nohám. Sir Mordred si zdvihne a odnáší/

ZELENÝ RYTÍŘ

Před Lancelotovým městem Gannes ve Francii.

Čtvrtého dne boje sir Gawain opět padl. Byl tak těžce raněn, že už nemohl vstát. Sir Lancelot se opět zdráhal dát mu smrtící ránu. Sir Gawain tam seděl s rozpolcenou hlavou a volal smrt. Křičel tak děsivě, že se všichni rozutekli a schovali. Nikdo ho nechtěl usmrtit. Gawain křičel: Všichni jste zalezli do děr a nechcete nic vidět! Tu náhle uslyšel veselou hudbu a tančil a poskakoval v jejím rytmu. Pak nastalo ticho a prázdno.

Před Lancelotovým městem Gannes ve Francii.

Kay */čte/* Králi od jeho choti Ginevry. Podstupuji velké nebezpečí a posílám do Francie posla, abych ti dala vědět, že Mordred otevřel pokladnici a všechny poklady rozdělil baronům, aby je získal na svou stranu. Dal rozšířit zprávu, že jsi padl, já ale vím, že žiješ, vím to s jistotou. Skonči válku s Lancelotem a vrať se do ohrožené Anglie.

/Artuš přezkoumává dopis/

V noci před poslední bitvou spí Artuš ve svém stanu.

Artuš */křičí ze spánku/* Merline! Merline!

/z nezřetelných čar a rozplývajících se barev se postupně čím dál zřetelněji vynořuje postava: Merlin je tu/

Merlin Tak co, králi Artuši?

Artuš */otevřít oči/* Merline! Tak jsi přece přišel! Byl jsi tak dlouho pryč. Často jsem nevěděl, jak dál.

Merlin Vždycky to ale nějak šlo, jak vidíš.

Artuš Šlo by to ale bývalo líp, kdybys tu byl. Takhle jsem si musel trápit mozek vždycky jen sám, a já jsem přece špatný myslitel, Merline.

Merlin Zasloužil ses o kruhový stůl a dal základ nové civilizaci, to byl přece nápad plný fantazie.

Artuš Ten jsi do mě vložil ty.

Merlin Tvoji životopisci řeknou: měl jsi inspiraci.

Artuš Řekni: bylo správné, co jsme udělali?

Merlin Proč ne?

Artuš Protože naše ideje už nikoho nepřitahují. Kolikrát, když hovořím s mladými lidmi, vidím, jak se smějí, téměř neznatelně, ale já to přesto pozoruji. A myslím si: když se otočím, budou se mi pošklebovat. - Tolik jsme doufali v grál, ty taky!

Merlin Taktak...

Artuš Co jsi všechno dokázal v té době, kdy všichni hledali grál!

Merlin Hm...

Artuš Ale teď, Merline - svár, pomsta, vražda! Gawain je mrtev, ztratil jsem Lancelota a ráno mě čeká bitva, nejtěžší v mém životě, proti vlastnímu synovi Mordredovi. - Tenkrát se dokonce zdálo, že i Mordred se mění...

Merlin */uhýbavě/* Vím. Vím.

Artuš Mordred mi tak dlouho tížil svědomí, proto mluvím stále o něm, abych se ospravedlnil, a možná taky jeho. Vlastně jsi, Merline, spoluviníkem

Merlin Já?

Artuš A co tvoje věštba!

Merlin Zdá se, že se věštba naplňuje, chce tě svrhnout z trůnu!

Artuš Zvítězím zítra, Merline?

Merlin Za co bojuješ, Artuši?

Artuš Jsem král... mám povinnost získávat zpátky svou říši... o kterou mě chce můj syn připravit...

Merlin Tak pěkně od začátku: co byla tvá idea?

Artuš Tvoje idea, Merline!

Merlin */stroze/* Kruhový stůl.

Artuš Ano, kruhový stůl. Chtěl jsem lepší svět než ten barbarský, ve kterém jsme žili. Duch měl ovládnout chaos.

Merlin Duch několika privilegovaných.

Artuš Jednou měl nastat mír. A celá ta naše krásná utopie s kruhovým stolem se v zítřejší bitvě možná zhroutí. Žil jsem příliš dlouho!
/křičí/ Ale Mordred je zločinec!

Merlin Co tím myslíš?

Artuš Nemá žádné vyšší principy. Jestliže zvítězí, rozmůže se zase barbarství, kdy každý bude smět druhého zabít, bude-li chtít a bude-li mu to na prospěch.

Merlin Proto proti němu bojuješ, Artuši?

Artuš Zvítězím?

Merlin Ano, zvítězíš, Artuši! Vyjednávej s Mordredem, jak dlouho to jen bude možné. Slibuj mu. Dokud nepřijde Lancelot...

Artuš */vzrušeně/* Lancelot přijde?

Merlin Ano, přijde. Už je na cestě.

Artuš /nadšeně/ Lancelot! Zvítězíme! Budeme silní jako dřív.

Merlin Ale musíš se mít na pozoru před hádkem.

Artuš Před jakým hádkem?

/Merlin zmizí. Král Artuš se rozhlíží kolem sebe, hledá ho/

Před jakým hádkem? Jakým hádkem?

BITVA

Vyjednávání se táhne dny, mezitím se stmívá a opět rozbřeskuje. Konečně se zdá, že jsou vyjednaváci dohodnuti, chtějí se rozejít, tu jeden náhle vykřikne: - Zmije! Sire Ithere, zmije vám leze po noze! Sir Ither bleskurychle vytasí meč a zabije hada, který se mu svíjí u paty. V tom okamžiku zablýskne na tisíc mečů, obě vojska, dvě nestvůry z černých, železných plátů, se náhle naježí lesklými meči a kopími. Sunou se pomalu, ale nezadržitelně proti sobě.

Jeptišky doprovázejí královnu Ginevru do kláštera.

Bitevní pole

Časně ráno

V mlze obrovská hromada železa a krve. Všichni rytíři jsou mrtvi. Jen pobledlý sir Mordred se opírá o zed'; na druhé straně pomáhá sir Kay těžce raněnému králi Artušovi na nohy. Madona nad jeho hlavou je puklá. Brnění má rozedrané, jak polámaná křídla nějakého brouka. Z rány na krku teče krev.

Artuš Kayi! Je támhleto můj syn Mordred?

Kay Ano, králi

Artuš Chci k svému synu Mordredovi.

Kay To nejdě. Máš zlámané nohy, jak se tam chceš dostat.

Artuš Je to můj syn Mordred?

Kay Ano, králi, vypadá tak.

Artuš Nepomáhej mi! Musím sám za svým synem */plazí se pomalu s velkým vypětím přes bitevní pole, přes hromadu železa a krve, k Mordredovi/* Chci k svému synu Mordredovi... Chci k svému synu Mordredovi... Chci k svému synu Mordredovi...

/Když už ho téměř dostihne, vzpřímí se. Sir Mordred stojí smrtelně bledý u zdi, celou dobu se nepohnul. Král Artuš pozdvihne beze slova meč a probodne ho. Sir Mordred klesá mrtev. Král Artuš se zhroutí přes mrtvé synovo tělo./

Artuš Kayi, Kayi!

Kay Ano, králi! Tady jsem! Ještě žiji!

Artuš Pojď, odneseš mne.

Kay Hned, králi Artuši. Donesu tě do Camelotu.

Artuš Ne do Camelotu! Musíš mě odnést k moři.

Kay Co si počnem u moře?

Artuš Musíš mě odnést k moři. Jinak nebudu moci umřít.

Kay Hned jsem u tebe, hned. Odnesu tě */Vláci krále Artuše pryč/*

Bzukot nad bitevním polem. Roje masařek.

Cestou na pobřeží.

Artuš Kayi, vidíš moře?

Kay Ne, králi, ještě ne.

Artuš Tak mě nes dál. Dokud neuvidíš moře. Musím k moři, jinak bych nemohl zemřít.

/Sir Kay vleče namáhavě umírajícího krále dál/

Teprv teď dorazí na bitevní pole Lancelot. Vidí, že je všemu konec. Odloží brnění a pokryje se zakrvavenou vlajkou.

Cestou na pobřeží

Artuš Kayi, vidíš moře?

Kay Ano, teď už je vidím.

Artuš Tak mě tu posad' na kámen a vezmi můj meč Excalibur, dojdi s ním na útes a hod' ho do moře! Uděláš to?

Kay Abych tak řek, je ho škoda. Je to přece nádherná práce, má pěknou cenu.

Artuš Shod' ho dolů, jinak bych nemohl zemřít.

/Sir Kay bere meč a odchází s ním. Artuš sedí na kameni/

Na nejvyšší osvětlené galerii mezitím oblečou královnu Ginevru do klášterního roucha. Vedou ji do cely. Tam se Ginevra modlí. Je s ní jen slečna Nepovím a obsluhuje ji jako dřív u dvora. Přináší stolec se šálkem kávy.

/král Artuš sedí na kameni. Sir Kay se vrací bez meče/

Artuš Hodil jsi meč do moře, Kayi?

Kay Ovšem, hodil. Pěkně jsem se rozmáchnu.

Artuš Co moře?

Kay */koktá/* Moře... moře.... rozšumělo se, králi.

Artuš Ach, Kayi, ty mi lžeš!

Kay Já jsem nemoh, králi. Tak krásný meč... Schoval jsem ho...

Artuš Musíš ho hodit do moře, jinak bych neumřel.

/Sir Kay opět odchází/

Lancelot */běží nahoru po schodech a volá/* Ginevro! Ginevro!

Královna Ginevra v cele

Ginevra Volal mě, slečno Nepovím? Slyšelas, že mě volal?

Hlas Lancelota

Ginevro! Ginevro! Ginevro!

/Slečna Nepovím kroutí hlavou/

Ginevra Ty kroutíš hlavou. Ale mně se zdálo, že jsem ho slyšela volat.

Klaun chodí sem a tam po bojišti. Štípají ho mouchy, on se je snaží zabít, plácá se po obličejí.

/král Artuš sedí na kameni. Sir Kay se vrací/

Artuš Co řeklo moře?

Kay Zahučelo a vzkypělo až ke mně vrch útesu, mám nohy celé zmáčené.

Artuš Ó Kayi, ty lžeš! Lháři jeden proklatý!

Kay Ach králi, je mi to zatěžko. Hodil jsem tam svůj meč. Ale teď to udělám. */Opět odchází/*

Na galerii

Lancelot */obíhá galerii, křičí/* Ginevro! Ginevro!

Královna Ginevra v cele. Slečna Nepovím.

Ginevra Modlím se... modlím, aby Lancelot nepřišel dřív, než umřu. Miluji ho víc než všechno na světě a neměla bych sílu se na něj ještě jednou tady na zemi podívat.

Klaun se přehrabuje v hromadě mrtvol. Najde dvoje brýle, které jsou do sebe vklíněné jak dva pavouci. Rozmotá dráty brýlí. Nasadí si je, nejdřív jedny, pak druhé přes ně, nevidí nic. Rozlomí obroučky a odhodí je.

Lancelot */volá/* Ginevro! Ginevro!

Ted' dorazil ke klášteru, brána ne zavřená. Slečna Nepovím ho vpustí, vede ho ke Ginevře, která leží mrtvá na loži. Kolem ní jeptišky se svíčkami.

/Král Artuš na kameni. Vrací se sir Kay/

Artuš Co odpovědělo moře?

Kay Tentokrát jsem ho tam hodil. Z moře se vynořila bílá ruka a sáhla po meči.

Artuš Nadešel čas, kdy mě budeš muset opustit. Musíš odejít, Kayi.

Kay Přece se jen tak nevypařím! Nenechám tě tu přece takhle ležet!

Artuš */přísně/* Musíš odejít, Kayi!

Kay Kam se mám podít?

/Artuš neodpovídá/

Já nevím, kam se poděju. Nemůžeš mě jen tak jednoduše poslat pryč!

/král Artuš vstává - jde směrem k moři. Sir Kay volá zoufale za ním/

Byli jsme přece tak dlouho spolu... pořád...! To přece nejde, to přece nejde... kam se poděju! ... No řekni!... Co si mám počít, k d'asu!... Co ze mě bude?...

V ranním rozbřesku se objeví černá benátská gondola, je zdobená květinami. Vystupuje z ní Ginevra a blíží se ke králi Artušovi. Odvádí umírajícího do gondoly, ustele mu v ní a vesluje temným mořem k Avalonu.

Merlin uvězněný v hlohovém křoví. Zpívá vysokým hlasem, kouzelným hlasem.

Vyhaslá trpasličí planeta, která náležela k mírně eliptické sluneční soustavě, měla jen jeden Měsíc, nepatrný průměr a pevný povrch. Na její ztuhlé vnější kůře z hornin a kovů se vytvořila, pod ochranným obalem vlhké vrstvy z kyslíku a dusíku, organicko-chemickými pochody velice rozmanitá planetární flóra. Později se vyvinuly také různé mnohobuněčné formy života. Krátce před zánikem planety vzniklo z mnohobuněčných organismů množství různě zbarvených dvoupohlavních tvorů. Tato forma života s nízkou inteligencí byla nicméně vyzbrojena základními poznatky o svém vzniku a nejjednoduššími názory na vztahy, panující v její sluneční soustavě. Tito tvorové vyvinuli, jak se zdá, určitou kulturu s primitivními náboženskými a společenskými formami a dosáhli v určitých dobách nepatrné vědomí své pomíjejícínosti. Není dokázáno, jak dalece předpověděli nebo dokonce zapříčinili konec planety. Těch několik málo stop jejich existence zůstává záhadou.